

Görög Gondolatok

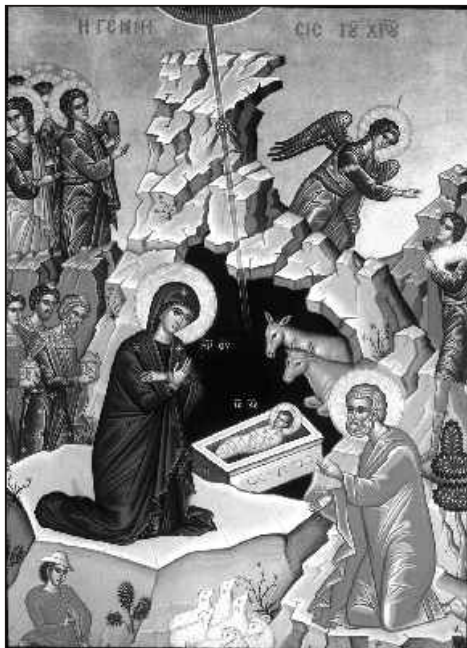
A Nyíregyházi Görög Katolikus Egyházközség lapja 2008/9

Ma Krisztus Betlehemben a Szűztől születik, ma a kezdetnélküli kezdetét veszti, és az Ige megtestesül. A mennyei erők örvendeznek, és a föld az emberekkel együtt vigadozik; a bölcsek a királynak ajándékokat hoznak, a pásztorok a szülők fölött álmélgódnak, mi pedig szünet nélkül énekeljük: dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön és jóakarát az emberekben.

(sztychira a karácsonyi reggeli zsolozsmából)

Eljutni Jézushoz!

A világ a karácsony előtti vasárnapot aranyvasárnapnak nevezi. Nagy a zsvíaj, nagy a lárma az üzletekben. Nyüzsvög a fogyasztói társadalom, melynek egyik része eladni, a másik része vásárolni akar. Egyházunk ezt a vasárnapot szentatyák vasárnapjának nevezi. Az apostoli tanítás is, az evangélium is meglehetősen zajos világba vezet minket vissza. Ez a zaj azonban nem vásári hangoskodás, hanem megnyílik előttünk a történelem. Ezek szerint az embereknel kétféle karácsonyvárásról beszélhetünk. Van, aki üzleti oldalról közelíti meg, van, aki a kis Jézust várja. Próbáljuk megtalálni, hogyan is juthatnánk el a Jézussal való találkozáshoz.

Vajon elvisz-e Jézushoz a világ felszínes gyakorlata? A történelem arra tanít, hogy vannak ösvények, melyek nem visznek el a célhoz. Hiába azzal a nemes szándékkal indulunk el, hogy Jézussal találkozzunk, ettől a céltől elsodródunk! Ezt látjuk a hamis vallási ösvényen járók esetében. De ugyanez az elsodródás tapasztalható az eszmék világában is. A bölcs gondolkodók érzik, hogy helytelen úton járnak, de nem találják rá az igazi útra. Meg is fogalmazták mi a lényeg, de mégsem a szerint élnek. Szókratész: „Az igaz Istent nem lehet kicsapongással imádni!” – Arisztotelész: „Igaz Isten csak egy lehet!” Közel járnak a célhoz, mégsem jutnak el Jézus Krisztushoz.

Az apostoli tanítás és az evangélium más útról beszél nekünk. A nemzedékek útjáról, mely elvezethet Krisztushoz. Az ősök felsorolásával mutatja be ezt az utat. Ábrahámától Dávidig, Dávidtól a fogságig, a fogságtól Jézus Krisztusig. Akik ezen az ösvényen indulhattak el Isten kegyelméből, még azok sem juthattak el mindnyájan Krisztusig. Szent Pál apostol így beszél ezekről az emberekről: „...bár a hitük igazolta őket, mégsem nyerték el az ígéretet, mert Isten nekünk rendelt valami jobbat...” Tehát számunkra már olyan út van megjelölve, mely elvisz a találkozáshoz. Az alázat, a szeretet,

a jóság útja. Ezen az úton járni nem könnyű, azonban biztos út, mert ezt Jézus jelölte ki számunkra! Az áldás ez: a nemzedékek útján, az idők teljességében eljött Jézus. Akik ez idő után bárhol kerülnek a nemzedékek láncolatába, eljuthatnak Hozzá! Az idei karácsony is ezt kínálja föl nekünk.

De nem elég csak eljutni Jézushoz, megtalálni a betlehemi Kisdedet, hanem birtokolnunk is kell Őt. Jézus mondta hallgatóinak: „Én elmegyek és keresni fogtok és meghaltok bűneitekben!” Nem szabad Jézus nélkül maradnunk, ha egyszer eljutottunk hozzá. Mi, akik őseink hitével várjuk az idei szent ünnepet is, nem maradhatunk sem az ünnepen, sem az ünnep után Jézus nélkül. Ez azt jelentené, hogy meghalunk bűneinkben. Rémes helyzet alakulna ki: születni, élni, szenvedni, örülni, meghalni anélkül, hogy Jézus állana mellettünk! Ismerős szentkép: Jézus áll egy ajtó előtt és kopogtat azon. Egy gyermek sehogyan sem érti, és megkérdezi édesapját; hogyan megy be az a bácsi azon az ajtón, hiszen nincs rajta kilincs? Ezt az ajtót fiam belülről kell kinyitni, mert ez a szívünk ajtaja!

„Íme, az ajtó előtt állok és kopogok!” Mire várunk, nyissuk hát ki szívünk ajtaját!

Miló Miklós
Parókus

ISMERETLEN SZERZŐ, középkori portugál:

Krisztus születésére

Jöjjetek, óh hívek
diadalmaskodva,
jöjjetek, jöjjetek Betlehembe!
Megszületett az angyalok királya.
Óh jöjjetek, imádjuk,
 óh jöjjetek, imádjuk,
 óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Istenből Istent
sugárból sugarat
hordoz méhében egy leány:
igaz Istent ki fogant de nem lett.
 Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Nyájukat elhagyva
a szerény bölcsőhöz
hívásra igyekeznek pásztorok.
Mi is ünnepi lépéssel siessünk:
 Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Az örök Atyának
örök fényességet
húsba öltözve fogjuk látni most,
a Gyermekistent pólyába takarva.
 Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Ki értünk szegény lett
s széna között alszik,
melengesse a jámbor ölelés:
ki ne szeretné, aki szeret minket?
 Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Most himnuszokat
kara angyaloknak
daloljon egeknek udvara:
„Dicsőség Istennek az égben!”
 Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

S ki e mai szent
napon megszülettél,
kis Jézus, glória neked,
örök Atyádnak hússá-lett igéje!
 Óh jöjjetek, imádjuk,
 óh jöjjetek, imádjuk,
 óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

Fordította: Babits Mihály

Karácsonyi fény

Karácsonyra készülünk, már csak pár nap, de már minden ünnepi fényben tündöklük. Nem tudom mennyire figyeltünk, mert ez a fény mindig ott van Jézus Krisztus születésének szentírási elbeszélésében is. A napkeleti bölcseket a csillag fénye igazítja útba, a betlehemi mező pásztorainak Isten dicsősége ragyog fel. Izaiás próféta így jövendöl a Megváltó születéséről: „a nép, mely sötétségben jár, nagy világosságot lát, akik a halál országának árnyékában laknak, azokra világosságot ragyog...”

Az első karácsony igazi fényt, az istenismeret világosságát hozta el nekünk, embereknek, ezért karácsony ünnepét nem lehet elképzelni fény, világosság nélkül. Karácsonyhoz hozzá tartozik a fény. Az ünnepi tropárban is ezt énekeljük: „A te születésed Krisztus Istenünk, felderítette a világnak az istenismeret világosságát...”

Gyermek, Kisded született nekünk, és Fiú adatott nekünk. Bente látjuk Isten csodálatos tökéletességét és az Istenben született ember ártatlanságát. A gyermek érkezése és növekedése mindig azt jelenti a felnőttek sokszor kegyetlen világában, hogy van az embernek egy másik arca is, egy gyermeki mosoly,

amelyet még nem rontott meg a bűn és az önzés, a törtetés és a félelem. A gyermek maradéktalanul örül az életnek, a létezésnek, amit Isten ajándékozott neki szülein keresztül. A gyermek hálás minden szeretetért és mosolyért, mert még csak a jóságot érzi, és nem sejtja a mögötte levő számítást, vagy rosszindulatot. Az ártatlan, bájos gyermekben magunkat is szeretjük. Ők tartják bennünk a reményt, hogy az ember nem szükségszerűen rossz, az élet tisztább, szebb, boldogabb, egyszerűbb Gyermekibb.

Ez az ártatlanság azonban kiszolgáltatott. A gyermek nem tudja magát megvédeni, ki van téve a felnőttek akaratának. Meg lehet ölni, mint sokmillió meg nem született, a betlehemi aprószeneket, vagy azt a megszámlálhatatlan sereget, akik a mai jóléti világban halnak éhen, vagy kerülnek a szülők, felnőttek gondoskodása nélkül az utcára.

Ma ilyen ártatlanul, kiszolgáltatottan és bizakodóan néz ránk a Gyermek, a mi Urunk, Jézus Krisztus, Isten egyszülött

Fia, Akiben megismerjük az Atyát, és az örökkévaló szeretetét. Ő biza-

lommal néz ránk, kérges szívű

felnőttekre, és a Gyermek ellenállhatatlan mosolyá-

val, Isten örökké fiatal

derűjével vár tőlünk

megértést és

gondoskodást

minden gyermeknek, minden felnőttnek,

az egész világnak.

Jézus Krisztus születése rá

kell, hogy döbbsen bennünket, hogy milyen értékesek vagyunk Isten szemében. Annyira szeret bennünket, hogy attól sem riadt vissza, hogy egy legyen közülünk. Magára vette sorsunkat, a születtől a halálig.

A Karácsony igaz fénye nem a csillag-szóró pillanatokon belül elhamvadó ra-

gyogása. Ez a fény az istenismeret marandó világossága bennünk, mely örömt, kiegyensúlyozott életet, békességet biztosít életünknek. Ezek a Karácsony igazi ajándékai.

Miló Miklós
Parókus

Az Úr Jézus Júda Betlehemében születvén, napkeletről bölcsek jövének és imádták a megtestesült Istent, és szívesen megnyitván kincseiket, becses ajándékokat adának, aranyat, tömjént és mirhát. Tiszta aranyat, mint örökkévaló királynak, tömjént, mint a mindenség Istenének, és mirhát, mint a halhatatlan háromnapos halottnak. Jertek minden nemzetek, imádjuk a szülöttet, hogy üdvözítse a mi lelkiünket.

sztychira a karácsonyi vecsernyéből

Köszönet

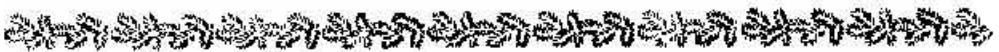
Mint az egyházközség paróchusa szeretnék köszönetet mondani az egyházközség híveinek, a kedves testvéreknek a 2008-as esztendő sikeres munkáiért. Év elején a tervezésnél bizony ott voltak bennem a kérdőjelek, hogy a beütemezett és eltervezett sürgető munkákat vajon képesek leszünk-e befejezni? Hiszen az elmúlt évek sem tétlenül teltek, és nem ismeretlenek ellöttem a mindnyájunkat érintő egyre nehezebb megszorítások. Mindezek ellenére az isteni gondviselés és a kedves testvérek felelős öntudata, meghozta a remélt, és talán nem is igazán várt eredményt. Nem hogy a terveket teljesíteni tudtuk, de még túl is szárnnyaltuk.

Ezért szeretnék köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, és eloszlatni egy tévesen elterjedt híresztelést.

Az eddig elvégzett munkákra senkitől nem kaptunk segítséget, az öt év alatt elvégzett felújításokat az egyházközség öneréből tette meg. Legyen hát mindenki büszke, felejsük el a kishitúséget, mert az összefogás és a felelőség érzete ilyen eredményekre képes. Aki pedig eddig valamilyen oknál fogva nem tudta részét kivenni, annak lesz még lehetősége, hiszen a templom teljes felújítása még nagyon sok megértő és támogató testvérré számít. Ne feledjük Isten a jószívű adakozókat szereti, és azoknak százszorosan vissza is adja.

Ezekkel a gondolatokkal szeretnék minden kedves testvérünknek és családtagjaiknak áldott karácsonyi ünnepet és boldog újévet kívánni.

Miló Miklós
Parókus

Túrmezei Erzsébet:

Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
Lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ó, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölén kis leány beszél.
„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Az apa leteszi a gyermeket.
„Ugye, szereted? Ugye, szereted?”
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.

S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólongató, szép éneke:
„Szegény lett érted. Ugye, szereted?”

A Szentliturgia 34.

A nagy körmenet 4.

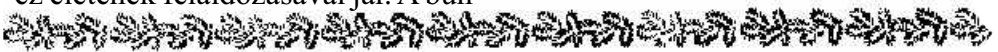
A nagy körmenet szertartásának mély gondolatai és tanításai vannak. Valaki ezt kérdezhetné: Mi olyan különös van a pap néhány lépésében, hogy ennyit kelljen róla hallani? Szent atyáink úgy állították össze szertartásainkat, hogy azok emlékeztessenek és neveljenek. Emlékeztetnek Isten üdv-gondozására, és nevelnek azzal, amit jelentenek. A neveléssel Egyházunk szentebbé akar bennünket tenni.

Idézzük még egyszer emlékeztünkbe a Nagy körmenet szertartását. Hogy Istennek bemutassuk áldozatunkat, a pap az áldozati adományokat ünnepélyesen kihozza az előkészületi asztalról. Megmutatja a templomban jelen lévő híveknek, Isten emlékezetébe ajánl mindenkit. Ezt az átvitelt összekapcsoljuk a történeti eseménnyel, hogy Jézus Virágvasárnapon bevonult Jeruzsálembe. Ez a szertartás mély gondolatot juttat eszünkbe. Emlékeztet mindnyájunkat Jézus áldozatkészségére. Jézus, földi életének kezdetétől tudta, hogy mi lesz földi életének feladata. Ki kell békíteni Istent, Akit az emberiség számtalan bűnnel bántott meg. Másik nagy feladata az lesz, hogy a bűnei következtében kezdeti szépségét elveszített embert „újja kell teremnie.” Jézus, mindkettőről tudta, hogy ez életének feláldozásával jár. A bűn-

nel megsértett Istent az áldozati állatok vére és halála nem engeszteli ki. Az Istent csak Fiának vére és halála engeszteli ki. Jézus, kezdetől fogva tudta, hogy Maga lesz az Isten előtt kedves áldozat. A Tábor hegyén, még dicsőségben ragyogva is erről beszélt Mózessel és Illéssel. Az áldozatvállalásról nem tudta Őt lebeszélni Péter apostol. Jeruzsálembe is ezért jött, hogy életét Istennek áldozza fel az emberekért. Saját emberi természetének gyengesége és féltelme sem tudta Nagycsütörtökön este megakadályozni abban, hogy el ne fogadja azt a szenvedéssel tele keserű poharat, amelyet a mennyei Atya Neki nyújtott.

Jézus áldozatkészsége juttassa eszünkbe azt, hogy a keresztyén élet áldozatok hozatala nélkül nem létezik. A keresztyén ember ezt jól ismeri. A hitvestársak egymásért, a szülők a gyermekekért sok áldozatot hoznak. Ezekhez az áldozatos tettekhez hozzá kell kapcsolni a további áldozatos tetteket Isten dicsőségéért és saját magunk jobbjá levéséért, és lelkünk megmentéséért. Szent Pál apostolnak van egy kérése ezzel kapcsolatban: „Kérlek titeket... az Isten irgalmasságára, hogy adjátok testeteket élő, szent, és Istennek kedves áldozatul...” (Rom12,1.) Aki testének bármely tagjában legyőzi a rosszat, és helyette jót tesz, az, bármikor Istennek kedves áldozatot mutathat be.

Lakatos László

A Biblia éve 2008

A Magyar Katolikus Egyház 2008-at a Biblia évének szentelte, s mi örömmel vettük a lehetőséget, hogy felfedezzük, hogy jobban vagy éppen újra felfedezzük az isteni üzenet teljességét. Egy éven keresztül akartunk a Biblia nagykövetéivé válni, s számtalan rendezvényen, eseményen, papíron és kövön írtuk, küldtük az üzenetet egy-egy szentírási mondat formájában. S észre sem vettük, hogy jobban megszerettük a Bibliát, többet és szívesebben olvassuk. S bár végig hajtott minket az ajándékozás szándéka a legjobban megajándékozottak mi lettünk.

Csodálatos élmény volt látni, ahogyan Isten Igéje hatott, és áthatolt. Számtalan üzenet érkezett „véletlenül” célba, talált gazdájára, s vált hatékony vigasztalássá, igaz bűnbánat eszközévé, a vallásosság megszilárdítójává, vagy éppen az Isten felé vezető út első kilométerkövévé.

A Biblia éve rendezvények között szintén egyedülálló lehetőség és ajándék volt az Én Bibliám előadásorozat. A tudományos, de közérthető, a szakmai de mégis személyes, a hitvalló és hitvallásra sarkaló előadások előadóinak köszönet és hála munkájukért.

A Szent István Társulat és a Jeromos Bibliatársulat akciójának köszönhetően több mint 100 Szentírás talált gazdára egyházközségünkben.

Az idei egyházközségi gyalogos zarándoklaton a Biblia nagy zarándokai

mellé szegődtünk, s tőlük tanulva erősítettük magunkat a 28 km-es, s az élet nagy zarándoklatához.

December 12-13-án Biblia maratont tartottunk. Úgy terveztük, hogy hangosan végigolvassuk a teljes újszövetséget. Talán 30 óra elég lesz rá gondoltuk, s mi magunk is meglepődtünk, hogy 19 óra alatt végére értünk. Ez bizony azt jelenti, hogy napi három és fél perc hangos olvasással évente elolvasható az Újszövetség. Persze ez nem azt jelenti, hogy a jobb és mélyebb megismeréshez elegendő ennyi idő, de a jelzés egyértelmű, az időre nem foghatjuk, hogy nem olvassunk naponta szentírást. Amikor végére értünk az újszövetségnek, az ószövetségi bölcsességi irodalomból olvastunk, hogy a 24 órás szentírásolvasás meglegyen. S ekkor nem befejeztük, csak abahagytuk az olvasást, azzal az ígérettel, otthonunkban folytatjuk. S jövőre egy napon át újra együttolvassuk a Bibliát.

A Biblia éve 2008, itt Nyíregyházán is eseménydús volt, s remélem gyümölcsöző is, mert Krisztustól tudjuk: gyümölcséről ismerhetjük meg a fát. Remélem a Biblia éve rendezvénysorozat sokak számára megerősítést és biztatást nyújt, hogy vegyük észre, hogy naponta vegyük kézbe Isten élő üzenetét: mert „nemcsak kenyérral él az ember” (Lk4,4)

Sz7

Mozgalmas évünk volt.

Eseménynaptár 2008.

A teljeség igénye nélkül

Március 16-17-18 Húsvéti lelkigyakorlat Szilárd püspök úrral

Március 26-tól templomfelújítás: fűtés, burkolat, pad, baldachin

Április 7. Pajor András atya előadása a felnőtt hittan keretében

Április 26. templomi kővászár

Május 18-25. római zárándoklat

Május 21. Európai Keleti Katolikus püspökök találkozója

Június 1. elsőáldozás

Június 7. 3. Egyházközségi gyalogos zárándoklat Máriapócsra

Június 12.

Zárándoklat
Sajópálfalára

Június 13.

tanévzáró családi
bográcsozás

június 22. Dr. Keresztes Szilárd püspök úr búcsúliturgiája

Július 6-án Kocsis Fülöp püspök úr első püspöki liturgiája templomunkban

Augusztus 2. Elkészült a baldachin felújítása

Szeptember 22-dec 15. Az én bibliám, Előadássorozat a Biblia évében

November 7. Egyházközségi bál

December 6-7

virrasztás és
templom-búcsú

December 12-13

Biblia-maraton

Egy megható történet karácsonyra

Karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamnak: „Egy örökkévalóságig fogok itt várni és még annyi más helyre kell mennem”.

A karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel. Mennyire sze-

retnék csak lefeküdni és átaludni az egészet.

Végül is át tudtam magam fújni a játékosztályra és el is kezdtem átkozni az árakat, azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan öt éves-forma lehetett, egy babát

szorított a mellkasához... Csak a haját simogatta a babának és nagyon szomorúan nézett. Majd a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz:

– Nagyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?

Az idős hölgy ezt felelte:

– Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.

Aztán megkérte a fiút, hogy várjon itt öt percet, amíg ő elmegy szétnézni.

Elindultam felé. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba. Megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát?

– Ezt a babát szerette a húgom leginkább és ezt akarta a legjobban most Karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a Jézuska elhozza neki.

Azt válaszoltam, hogy talán tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

– Nem, nem viheti oda neki, ahol most ő van. Hogy megkapja, oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy.

A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta.

– A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa az mondja, hogy Anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomnak.

Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevette. Aztán azt mondta nekem:

– És meg azt is akarom, hogy Anya elvigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni. Szeretem az anyu-

kámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagynia engem, de apa azt mondja, el kell mennie, hogy a húgommal legyen.

Aztán ismét a babára nézett a szomorú szemeivel nagyon csendesen. Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, kivettem belőle pár papírpénzt és megkérdeztem a fiút:

– Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis lenne elég?

– Oké – mondta. – Remélem, van elég.

Hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz, anélkül hogy látta volna, majd elkezdtük a számolást.

Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is. A fiú ezt mondta:

– Köszönöm Istenem, hogy adtál elég pénzt. – Aztán rám nézett és hozzátette: – Megkértem tegnap Istent mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám neki tudná adni a húgomnak. Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt már nem mertem kérni Istentől. De ő mégis adott nekem eleget, hogy megvehessem a babát és a fehér rózsát. Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát.

Pár perc múlva az idős hölgy visszajött, majd távoztak.

Teljesen más hangulatban fejeztem be a bevásárlást mint ahogy elkezdtem. Sehogy se tudtam kiverni a kisfiút a fejemből.

Aztán eszembe jutott egy helyi újság cikke két nappal ezelőtről, amelyik említett egy részeg embert, aki ütközött egy másik kocsival, amelyben egy fiatal nő

és egy kislány volt. A kislány azonnal meghalt, az anya kritikus állapotban van. A családnak el kellett határoznia, hogy kikapsolják-e az életfunkciók fenntartását szolgáló gépet, mert a fiatal hölgy soha sem tudna felkelni a kómából, ami-be esett.

Ez a család lenne a kisfiú családja?

Két nappal azután, hogy találkoztam a kisfiúval, megakadt a szemem egy újságcikken, amely arról tudósított, hogy a fiatalasszony elhunyt.

Nem tudtam megállni, hogy ne vegyek egy csokor fehér rózsát, majd

ezzel a ravatalozóba mentem. Ott feküdt a fiatalasszony a koporsóban, egy csokor fehér rózsát tartva a kezében a fotóval, a baba a mellkasára volt helyezve.

Sírva hagytam el a helyet, úgy éreztem, az életem örökre megváltozott. Láttam az igazi szeretetet, amit ez a kisfiú érzett az anyukájáért és a húgáért.

Hírek

Megjelent a **Görög Katolikus Szemle 2009-es Kalendáriuma és falinaptára**. Mindkettő megvásárolható a sekrestyé-ben.

* * *

Január elején kezdünk el újabb **felőtt keresztelésre** való előkészítő beszélgetéseket, ahová szeretettel várunk minden olyan 14 évnél idősebb személyt, aki szeretne megkeresztelkedni, illetve első alkalommal szentáldozáshoz járulni. Jele-ntkezni az egyházközségi irodában, vagy személyesen Szabó Tamás atyánál lehet.

* * *

Szilveszteri mulatság fiataloknak (ben-ne karaoke-est)! Érdeklődni Szabó Sán-dornál 30/557 18 21.

Infó: www.agora.emecclesia.hu

* * *

A Szent Tamás Alapítvány:
adószáma: 18792124-1-15.

Halottak szombatjai 2009-ben: febr. 14, márc. 7, 14, 21. és máj. 30.

* * *

Házzszentelés: január hónapban szívesen és örömmel fogadjuk a meghívásukat, hogy házukat megszenteljék, s a jó Isten áldását vigyük családjukba!

* * *

Az egyházközségek működésének biztosításához és stabilitásához feltétlenül szükséges a megfelelő anyagi háttér megteremtése, aminek az alapja a hívek egyházfenntartási hozzájárulása. „A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia rendelkezése szerint az egyházfenntartási hozzájárulást nem családonként kell számítani, hanem **minden önálló kere-szettel rendelkező felőtt hívőnek** fizet-nie kell azt. Az egyházfenntartási hozzá-járulás mértéke a kereset egy százaléka, **minimális összege évi 4.000 forint**. Méltányosság címén természetesen ettől a 4.000 forinttól is el lehet térni, s min-denki tehetsége szerint járulhat hozzá az egyházközség működéséhez.”

A Karácsonyi szertartások templomunkban

December 24. szerda

- 6.30 Szent Liturgia
7.30 Királyi imaórák
15.00 Betlehemes játék és Szent Liturgia Rozsrétszőlőn
16.30 Betlehemes játék
17.00 Nagy alkonyati Istentisztelet Szent Bazil Liturgiájával püspök atya vezetésével
23.00 Nagy esti zsoltosma kenyérdással
24.00 Éjféli Szent Liturgia

25. csütörtök: Jézus Krisztus születése

- 6.30 Szent Liturgia
7.15 Reggeli istentisztelet
8.30 Szent Liturgia, betlehemes játék
10.00 Szent Liturgia
12.00 Szent Liturgia
17.30 Szent Liturgia
18.15 Nagy alkonyati istentisztelet

*Egyházközségünk
minden tagjának, szeretteinek
áldott karácsonyt
és boldog új évet kívánnak*

*egyházközségünk
papjai és munkatársai!*

26. péntek: Az Istenszülő

emlékezete: Vasárnapi rend

10.00 Püspöki Szent Liturgia

27. szombat: Szent István

diakónus: Vasárnapi rend

December 31.

szerda:

- 16.45 Alkonyati istentisztelet
17.30 Óévzáró hálaadó Liturgia

Január 1. kedd: Jézus Krisztus körülmetélése, Nagy Szent Bazil főpap

Vasárnapi rend, de: 6.30-as Liturgia elmarad

Görög Gondolatok

Kiadja a Nyíregyházi Görög Katolikus
Egyházközség,

4400 Nyíregyháza, Bercsényi u.7. Tel: (42) 500-006

Web: www.nyiregyhaza.emeclesia.hu;

sztmiklos@netra.hu

Irodai órák: H-P: 9-12 és H-Cs: 15-17 óráig.

Felelős kiadó: Miló Miklós parókus

Szerkesztő: Szabó Tamás káplán

Nyomdai munkák: Örökségünk Könyvkiadó Kft.

